

Saksansvarlig: Ida Munkeby

Saksbehandlere: Thor Bjørn Arlov, Trond Singsaas, Ken Richard Stebergløkken, Morten Størseth

NOTAT

Til: Styret

Fra: Rektor

Om: Faglig organisering - ny fakultetsstruktur ved NTNU

Tilråding:

1) Styret vedtar følgende fakultetssammensetting for NTNU:

Fakultet A: Ingeniørvitenskap.

Fakultet B: Naturvitenskap, bioingeniørfag

Fakultet C: Matematikk, informatikk, elektroteknikk

Fakultet D: Humaniora

Fakultet E: Helsefag, sykepleiefag, medisin, radiografi og audiologi.

Fakultet F: Samfunnsvitenskap, psykologi, sosialfag, vernepleiefag, utdanningsvitenskap.

Fakultet G: Økonomi.

Fakultet H: Arkitektur, billedkunst, produktdesign.

Innenfor rammen av styrets vedtak gis rektor i fullmakt å avgjøre fagområder for hvert enkelt fakultet og ved NTNU i Gjøvik og NTNU i Ålesund. Faglig tilhørighet skal være et hovedprinsipp.

- 2) NTNUs inndeling i institutter utredes på grunnlag av vedtakets pkt. 1. Rektor fremmer sak om instituttstruktur til styrets møte i august. Den faglige virksomheten ved NTNU i Gjøvik og NTNU i Ålesund kan organiseres i egne institutter eller seksjoner
  - 3) Det fremmes sak om navn på fakultetene til styrets møte 14.04.2016.
  - 4) NTNU Vitenskapsmuseet består som enhet på samme nivå som fakulteter.
  - 5) Endringer i NTNUs organisering i fakulteter og institutter trer i kraft 01.01.2017, parallelt med iverksettelse av endringer i NTNUs administrative organisering.
-

Bakgrunn

Gjennom fusjonen med Høgskolen i Sør-Trøndelag (HiST), Høgskolen i Gjøvik (HiG) og Høgskolen i Ålesund (HiÅ) er NTNU blitt Norges største universitet med om lag 38 000 studenter og 6 700 årsverk fordelt på over sytti grunnenheter. Idet fusjonen trådte i kraft 1. januar 2016, fikk NTNU en midlertidig organisering som representerer summen av faglige enheter ved de institusjonene som slo seg sammen. Fra 1.1.2016 har vi 11 fakulteter samt Vitenskapsmuseet på organisasjonsnivå 2 og 71 institutter og avdelinger på nivå 3 (tabell 1). Mens NTNU og HiST gikk inn i 2016 med fakulteter og institutter, har Gjøvik og Ålesund hatt avdelinger ledet av dekaner som rapporterer til viserektor. Disse avdelingene er inndelt i faglige seksjoner og senter uten formell instituttstatus. NTNU Vitenskapsmuseet har derimot tre formelle fagseksjoner.

Tabell 1 Faglige enheter på nivå 2 og 3 i 2016

Faglig enhet	NTNU	HiST	HiÅ	HiG
Fakultet	7	4		
Avdeling	1*		5	3
Institutt	50	13		

* NTNU Vitenskapsmuseet

NTNU har i tillegg et tjuetalls store og små senter, primært innrettet mot forskning – SFF, SFI, FME og andre senterkonstruksjoner. Sentrene har noe forskjellig styrings- og ledelsesstruktur, men er normalt organisert under et vertsfakultet eller -institutt (evt. avdeling) og kan dermed betraktes som faglige enheter på nivå 3 eller 4.

Kgl. resolusjon av 19.06.2015 om sammenslåingen sier ingen ting om fakultetsstruktur. Universitets- og høyskoleloven legger til grunn at det er institusjonens styre som bestemmer den interne organisasjonen.

2. Mål for den nye organisasjonen

Gjennom fusjonen skal ulike universitets- og høyskolekulturer forenes, og dermed også ulike måter å organisere faglig virksomhet på. NTNUs hovedprinsipper for organisering ligger til grunn, det vil si enhetlig ledelse på tre nivåer gjennom rektor, dekaner og instituttledere. Dette er ikke til hinder for å tilpasse organisasjonen til det forholdet at den vokser betraktelig, får større faglig bredde og blir lokalisert i Trondheim, Gjøvik og Ålesund.

I kgl. resolusjon av 19.06.2015 slås det fast at

[...] NTNU etter sammenslåingen skal være et internasjonalt fremragende universitet med levende campus i Trondheim, Gjøvik og Ålesund. Institusjonene legger til grunn at NTNU skal ha en teknisk-naturvitenskapelig hovedprofil og en stor faglig bredde som inkluderer humaniora, samfunnsvitenskap, medisin, helsevitenskap, utdanningsvitenskap, arkitektur og kunstnerisk virksomhet. Institusjonene har mål om at NTNU skal være et nasjonalt tyngdepunkt innen profesjonsutdanning.

Dette er formuleringer som også finnes i fusjonsplattformen av 19.08.2015. I forordet heter det at fusjonsplattformen «[...] er grunnlag for og del av beslutningsgrunnlaget for hvordan NTNU skal organisere sin virksomhet.» Dokumentet uttrykker høye forventninger til NTNUs utvikling og gjennomgående mål er økt kvalitet og effektivitet i alle deler av virksomheten. Om organisasjonsformen ved NTNU sies det

Organisasjonsformen ved NTNU skal ha rom for at fag, mennesker og kulturer kan utvikle sine egenarter, og at mangfold og kreativitet realiseres. Samtidig skal den nye organisasjonen legge til rette for å skape felles identitetsfølelse uavhengig av faglig og geografisk tilhørighet.

Det er ellers få eller ingen føringer for fakultetsstrukturen. Det er i første rekke dokumentets del 3 – *Høye ambisjoner for fagområdene* – som er relevant i denne sammenhengen. I innledningen heter det

Fusjonen styrker utviklingspotensialet innen fagområder der to eller flere av dagens institusjoner har aktivitet. Spesielt gjelder dette innenfor teknologi og naturvitenskap, økonomi og teknologiledelse, medisin, helse og velferd og utdanningsvitenskap med lærerutdanning. Det ligger også betydelige potensial i møte mellom disse fagområdene og fagfelt innen humaniora og samfunnsvitenskap, kunst-, design-, arkitektur- og profesjonsfaglige miljøer i den nye institusjonen.

Videre blir seks brede fagområder samt Vitenskapsmuseet nærmere omtalt (kap. 3.1.-3.8) og belagt med et sett av målformuleringer. Dette gjelder områdene

- Teknologi og naturvitenskap
- Økonomi og teknologiledelse
- Medisin, helse og velferd
- Lærerutdanning og utdanningsvitenskap
- Humanistiske og samfunnsvitenskapelige fag
- Kunst og arkitektur

Denne måten å disponere teksten på innebar for så vidt en gruppering av fagområder, men var ikke intendert å legge føringer for fakultetsstrukturen og må følgelig heller ikke oppfattes slik. Hensikten var snarere å tydeliggjøre den profilen NTNU får gjennom fusjonen og potensialet for faglig synergi.

Essensen av myndighetenes og fusjonsplattformens mål for den nye organisasjonen er at NTNU skal bygge videre på sin teknisk-naturvitenskapelige hovedprofil med utgangspunkt i en stor faglig bredde, og med ambisjon om å være internasjonalt fremragende og et nasjonalt tyngdepunkt innen profesjonsutdanning. NTNUs overordnede strategi ligger fast, men integrasjonen av de fire tidligere institusjonene stiller skjerpede krav til effektiv organisering, samarbeid og gjennomgående kvalitet. Det er et klart mål at sammenslåingen skal skape faglig merverdi og solide fagmiljøer. Se også S-sak 2/16 om mål for realisering av fusjonsgevinster.

Fakultetsstrukturen er ett av flere virkemidler for å realisere de strategiske målene. Den administrative organiseringen er et annet virkemiddel, ref. S-sak 4/16. Samlokalisering av virksomheten i Trondheim er også helt sentralt for samarbeid på tvers i organisasjonen. Samlede campus i alle tre byer vil legge til rette for utvikling på tvers av fakulteter og fag. På lang sikt er NTNUs campusutvikling vel så viktig for utvikling av NTNU som organiseringen i fakulteter. Den fysiske infrastrukturen har et mye lenger tidsperspektiv.

3. Om institusjonell profil og fakultetsstruktur

I kraft av sitt samfunnsoppdrag og sin forsknings- og utdanningsportefølje er det fusjonerte NTNU allerede det breddeuniversitetet med teknisk-naturvitenskapelig hovedprofil og tyngdepunkt innen profesjonsutdanning som regjeringens beslutning og fusjonsplattformen legger til grunn. I utgangspunktet bør vi derfor neppe overdrive betydningen av selve organisasjonsstrukturen for institusjonens samlede profil utad. Den faglige sammensetningen av fakultetene er likevel ikke uvesentlig. Samtidig er det slik at inndeling i fakulteter ikke må være til hinder for utvikling av tverrfaglighet og samarbeid på tvers. Flere av NTNUs mest profilerte studieprogrammer går på tvers av fakulteter. På samme måte er for eksempel de tematiske satsingsområdene en måte å profilere NTNU på. Her er det viktige avveininger som må gjøres kontinuerlig – for å sikre at det ikke oppstår barrierer for tverrfaglige initiativer gjennom måten vi organiserer og deler inn universitetet på.

Fra et faglig synspunkt har fakultetsstrukturen betydning på flere plan. Ideelt sett er fakultetet et fellesskap av mer eller mindre nært beslektede fagmiljøer som over tid har bygd en form for felles identitet og i mange tilfeller samarbeider faglig på tvers av instituttgrenser. Det er etablert relasjoner med eksterne partnere og til søsterfakulteter ved andre institusjoner, nasjonalt og internasjonalt, og ikke minst til nabofakulteter internt. Mange mennesker har dessuten sitt arbeid og sine kolleger ved selve fakultetet, ikke ved grunnenhetene. Samtidig skjer det en kontinuerlig fagutvikling og tilnærming mellom disipliner. Følgelig må vi forvente dels motstand mot at fellesskap løses opp, dels forhåpninger om å skape nye faglige konstellasjoner. Begge deler kommer frem gjennom den høringsprosessen som har funnet sted.

4. Utredning av ny fakultetsstruktur

Styringsgruppen for fusjonen vedtok den 18.03.2015 å etablere en gruppe som skulle utrede prinsipper og modeller for faglig organisering og fremme alternative forslag til ny fakultetsstruktur. Gruppen startet sitt arbeid i april, under ledelse av prorektor Berit Kjeldstad. Som ledd i utredningsarbeidet ble NIFU engasjert til å lage et notat om ulike universitetsmodeller og prinsipper for organisering, særlig med hensyn til institusjoner med flere campus.¹ På grunnlag av NIFUs arbeid og egne drøftinger utarbeidet gruppen et første arbeidsnotat om ulike konsepter for faglig organisering.² Notatet ble i slutten av juni sendt ut på en bred innspillsrunde ved institusjonen – til linjeorganisasjonen, de faglige arbeidsgruppene, arbeidstaker- og studentorganisasjonene. Det kom inn over femti innspill som gruppen behandlet høsten 2015.

Innspillsrunden brakte mange og verdifulle synspunkter til diskusjonen, og ga grunnlag for to viktige konklusjoner. For det første er det ingen støtte for den såkalte føderale modellen som innebærer at «satellittene» Gjøvik og Ålesund organiseres som egne fakulteter. For det andre er det sprikende synspunkter på om NTNU bør ha en smal struktur med få og store fakulteter eller en bredere struktur med flere fakulteter av ulik størrelse. Gruppen valgte derfor, etter rådføring med styringsgruppen, å utrede flere alternative modeller i spennet mellom smal og bred struktur.

Gruppen for faglig organisering (Kjeldstadgruppen) avga sin innstilling 4. november og fremmet der to hovedmodeller, for henholdsvis en smal (M1) og en bred (M2) struktur, hver med én beskrevet variant (M1a og M2a). De fire alternativene er utredet på like fot uten at gruppen har gitt noen av modellene preferanse. Utredningen ligger til grunn for den åpne høringsrunden som har funnet sted, med svarfrist 15. januar 2016.³

Utredningen gir et godt utgangspunkt for å vurdere NTNUs fremtidige fakultetsstruktur. Høringsinstansene i stor grad har forholdt seg til de fremlagte alternativene og vurdert disse kritisk og konstruktivt. Høringsrunden, som er oppsummert i pkt. 6 nedenfor, viser imidlertid ingen klar konvergens mot én av de foreslåtte modellene. Det er også kommet flere forslag om andre varianter. I den helhetlige vurderingen er det derfor nødvendig å drøfte andre alternativer enn dem som er fremmet i utredningen.

5. Gruppens modeller for fakultetsstruktur

Kjeldstadgruppens forslag til modeller for fakultetsstruktur er gjengitt i tabell 2. Det er disse som danner utgangspunkt for høringsrunden. Den foreslåtte fordelingen av fagområder tok utgangspunkt i de faglige enhetene som eksisterte ved institusjonene i 2015, og som hovedprinsipp valgte gruppen å innpasse nåværende enheter udelt inn i de nye fakultetene. En slik tilnærming var nødvendig av praktiske og tekniske grunner, i forbindelse med konsekvensvurderingen av de ulike modellene. Samtidig har denne grovmaskede fordelingen av fagmiljøer resultert i noen alternative forslag til fakultetsinndeling. Det vises for øvrig til utredningens kap. 6.3 og oppsummeringen av høringsrunden nedenfor.

---

¹ [Elken, Mari og Stensaker, Bjørn: Organisering av flercampusuniversitet - en diskusjon av prinsipper og etablert praksis](#), NIFU Arbeidsnotat 10/2015.

² [Om faglig organisering av det nye NTNU: fire konsepter](#), Arbeidsnotat, Trondheim 26.06.2015. Saksnummer i arkiv 2015/10916 og 2015/10922

³ [Faglig organisering – utredning om ny fakultetsstruktur ved NTNU](#). Saksnummer i arkiv 2015/18575 og 2015/18579

Tabell 2 Arbeidsgruppens forslag til modeller for fakultetsstruktur

Smal struktur – hovedmodell M1	Variant M1a
<ol style="list-style-type: none"> 1. Helsefag, sosialfag, sykepleie, medisin 2. Naturvitenskap, matematikk, informatikk, elektroteknikk 3. Ingeniørvitenskap, arkitektur 4. Humaniora, kunst, samfunnsvitenskap, utdanningsvitenskap, økonomi, psykologi, ledelse 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Helsefag, sosialfag, sykepleie, medisin 2. Naturvitenskap, matematikk, informatikk, elektroteknikk 3. Ingeniørvitenskap, arkitektur 4. Samfunnsvitenskap, utdanningsvitenskap, økonomi, psykologi, ledelse 5. Humaniora, kunst
Bred struktur – hovedmodell M2	Variant M2a
<ol style="list-style-type: none"> 1. Helsefag, medisin, sykepleie 2. Naturvitenskap 3. Matematikk, informatikk, elektroteknikk 4. Ingeniørvitenskap, arkitektur 5. Humaniora og kunst 6. Samfunnsvitenskap, sosialfag, økonomi og ledelse 7. Psykologi, utdanningsvitenskap 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Helsefag, medisin, sykepleie 2. Naturvitenskap 3. Matematikk, informatikk, elektroteknikk 4. Ingeniørvitenskap 5. Humaniora 6. Samfunnsvitenskap, psykologi, sosialfag, utdanningsvitenskap 7. Økonomi og ledelse 8. Arkitektur, billedkunst

Kjeldstadgruppen la opp til et prinsipielt skille mellom en smal og en bred struktur, noe som understrekes ved bruken av begrepet hovedmodell. Den totale variasjonsbredden modellene imellom er ved første øyekast ikke stor – fra minimum fire til maksimum åtte fakulteter. Hovedmodell M1 omfatter fire fakulteter, mens hovedmodell M2 har sju. Fordelingen av fagområder gir i alle varianter store forskjeller med hensyn til antall studenter og ansatte, ressurser og produksjon. Gruppen fremhever selv at alle de fire foreslåtte modellene både er realistiske og aktuelle. Det handler derfor vel så mye om å finne en pragmatisk, god løsning innenfor spennet av aktuelle modeller som å foreta et prinsipielt valg mellom en smal og en bred struktur.

6. Oppsummering av høringsrunden

I høringsrunden har NTNU mottatt høringsinnspill fra linjeorganisasjonen og de oppnevnte faglige arbeidsgruppene. Sammen med innspill fra studentorganisasjoner, arbeidstakerforeninger, interessegrupper og andre eksterne parter, summerer antallet uttalelser seg til om lag hundre.

De interne høringsinstansene forholder seg i stor grad til de modellene gruppen for faglig organisering har presentert, og også til vurderingskriteriene som kom ut av fjorårets høringsrunde: faglig identitet; faglig synergi; ledelse, medvirkning og medbestemmelse; strategisk evne og økonomisk handlingsrom. Mange eksterne instanser har også kommet med høringsuttalelser, men forholder seg jevnt over friere til modeller og kriterier. Preferansene er forskjellige, men noen hovedmønstre trer frem.

Hovedbildet – bred vs. smal fakultetsstruktur

Høringsuttalelsene viser en relativt klar tendens til å preferere en struktur med mer enn fem fakulteter, det vil si modell M2/M2a eller en variant av disse. Dette støttes av seks av dagens sju fakulteter ved NTNU og av Vitenskapsmuseet. Ved HiÅ støtter tre av de fire avdelingene som tar stilling en bred modell. Ved HiG støttes bred modell av én av de tre avdelingene. Ved HiST støtter to av fakultetene bred modell, mens de to andre ønsker smal modell. Av de sju faglige arbeidsgruppene har seks tatt stilling til høringsforslagene, og alle disse støtter en bred fakultetsmodell. Av ni innspill fra arbeidstakerorganisasjonene tar seks stilling til modellspørsmålet og støtter en bred modell.

Studentorganisasjonene ønsker i hovedsak bred modell, og det samme gjør et klart flertall av de eksterne høringsinstansene.

En smal struktur med fire til fem fakulteter (modell M1/M1a) støttes av ett fakultet ved NTNU, to fakulteter ved HiST, to avdelinger ved HiG og én avdeling ved HiÅ.

Flere av høringsinstansene foreslår justeringer av fakultetstilhørighet for enkelte institutter og fagmiljøer, eller også alternative modeller. Endringsforslagene gjelder særlig det samfunnsvitenskapelige området i vid forstand, grensesnittet mellom helse- og sosialfag, økonomi og ledelsesfag, lærerutdanning og utdanningsvitenskap samt arkitektur-, design- og kunstfeltet. Inndelingen av teknologi og ingeniørvitenskap, og spesielt høyskolemiljøene på dette feltet, er også gjenstand for diskusjon i høringsuttalelsene.

Samlet sett gir høringsrunden et godt grunnlag for den videre beslutningsprosessen med fakultets- og instituttstruktur, da alle argumentene for den ene eller andre modellen kommer opp. Uavhengig av hvilken modell som blir valgt, vil fusjonen innebære endringer for de aller fleste fakultetene og avdelingene. Etablerte fellesskap i form av fakulteter og avdelinger vil bli utfordret. Det er derfor forståelig at fagmiljøene har begrunnede og sterke meninger om hvilke fakulteter de skal tilhøre, slik høringsrunden viser.

7. Fakultetenes funksjon og oppgaver

I organisatorisk forstand er fakultetene avdelinger under institusjonen. De representerer både summen av og en overbygning over et antall beslektede fagmiljøer som normalt er organisert som institutter eller senter. Fakultetene har betydelig autonomi når det gjelder innretning og utvikling av utdanning og forskning innenfor sine områder. De er også selvstendige budsjettenheter som forvalter og fordeler ressursene, og de er arbeidsgivere med personalansvar.

Fra et rent administrativt synspunkt er det først og fremst viktig å ha en fakultetsstruktur som gir god arbeids- og ansvarsdeling i organisasjonen, og som sikrer at universitetets samlede faglige profil og interesser er rimelig representert i den sentrale ledelsen. Hovedsaken er at fakultetene har den nødvendige kapasitet og kompetanse til å løse de faglige og administrative oppgavene de er pålagt. I egen sak til styret om modeller for administrativ organisering ligger det som forutsetning at fakultet og institutt sees som en helhet ved vurderinger av administrativ oppgaveløsning. Ut fra et slikt perspektiv vil fakultetsstrukturen ikke ha en avgjørende betydning for hvordan administrasjonen organiseres. Så lenge fakultetene ivaretar de faglige kjerneoppgavene innenfor sine felt og også er i stand til å samhandle med sine egne institutter og institusjonen for øvrig, er det prinsipielt ingen ting i veien for å ha fakulteter av ulik størrelse og med forskjellig innretning. Hva som er kjerneoppgaver og adekvat kompetanse og kapasitet kan være gjenstand for diskusjon.

Plasseringen av visse tekniske tjenester og administrative støttefunksjoner som alle eller flere fakulteter har behov for, er ett av temaene for prosessen omkring administrativ organisering. Det dreier seg blant annet om å finne en hensiktsmessig arbeids- og ansvarsdeling mellom nivåene. Styret får fremlagt en egen sak om administrativ organisering, jfr. S-sak 4/16

Fakultetsstrukturen påvirker i stor grad den interne ressursfordelingen ved institusjonen. Fakultetenes økonomi og ressurser i vid forstand er naturligvis avgjørende for fagmiljøenes handlingsrom og strategiske evne. Så vel den statlige finansieringsmodellen som mulighetene for eksterne inntekter er i utvikling og skaper endrede rammevilkår for utdanning og forskning. Det er ikke uten videre enkelt å legge dagens ressursituasjon til grunn for valg av fakultetsstruktur. På den annen side bør det vurderes hvor bærekraftig fakultetene er og vil være på sikt, med utgangspunkt i beste tilgjengelige kunnskap.

Både som følge av fusjonen og endrede rammebetingelser vil NTNU uansett etablere en ny inntektsfordelingsmodell som tar hensyn til at fakultetsstrukturen blir forandret.

8. Sentrale hensyn ved valg av fakultetsstruktur

Mange av høringsinstansene har vurdert modellene i forhold til de fire kriterieområdene gruppen benyttet i utredningen: faglig identitet; faglig synergi; ledelse, medvirkning og medbestemmelse; strategisk evne og økonomisk handlingsrom. En generell observasjon fra prosessen er at det knapt er mulig å utrede seg frem til én optimal modell med utgangspunkt i objektive eller omforente prinsipper og kriterier. Det finnes en rekke innebygde interesse- og målkonflikter og de samme argumentene kan trekke mot ulike konklusjoner. I siste instans er det et politisk valg hvilke hensyn som blir prioritert – noe for øvrig også NIFU-utredningen peker på.⁴

I anbefalingen fra rektor legges det vekt på følgende hensyn:

NTNUs strategi og profil

Fakultetsstrukturen skal bidra til å realisere NTNUs strategi slik den går frem av «Kunnskap for en bedre verden» og fusjonsplattformen. Den skal også underbygge NTNUs profil, det vil si et mangfoldig breddeuniversitet med teknisk-naturvitenskapelig hovedprofil og vekt på profesjonsutdanning. Det er åpenbart ulike tilnærminger til hvordan dette best ivaretas gjennom faglig organisering. Det er av stor betydning at fakultetene hver for seg og sammen bidrar til å utvikle faglig kvalitet på høyt internasjonalt nivå og å oppfylle samfunnsoppdraget. Hvert enkelt fakultet må også ha tilstrekkelig strategisk kapasitet innen forskning og utdanningsområdene de omfatter.

Enhetlig ledelse og lederspenn

Prinsippet om enhetlig ledelse står fast, det vil si at ansvaret for faglig og administrativ ledelse er i linjen rektor–dekan–instituttleder. Ingen ansatte skal tvile på hvem som leder virksomheten på de ulike styringsnivåene.

I instituttstrukturutredningen, kan det vurderes om det bør etableres institutter som inneholder fagområder som faller under ulike fakulteter. I slike tilfeller vil instituttleder rapportere faglig i linje til 2 (eller flere) dekaner.

Ett universitet i tre byer

NTNU er ett universitet, lokalisert i tre byer. Den faglige organiseringen av virksomheten i Gjøvik og Ålesund må være slik at fagmiljøene er utvetydig integrert i fakultetsstrukturen, og samtidig slik at NTNU som institusjon er tydelig og kraftfullt representert i byene. Der det ligger til rette for det, ut fra størrelse og kvalitet på fagmiljøene, bør det kunne etableres grunneheter på nivå 3 som er lokalisert i og ledet fra Gjøvik og Ålesund. Hvor brede eller tverrfaglige slike grunneheter kan og bør være, er imidlertid gjenstand for diskusjon.

Faglig samhörighet

Fakultetene bør settes sammen slik at de omfatter fagmiljøer som hører «naturlig» sammen, enten det dreier seg om et felleskap i vitenskapelig kultur, teori og metode, eller om delte fagtradisjoner, problemstillinger og samfunnsoppdrag. Hvert fakultet må ha en faglig profil som er tydelig og gjenkjennbar så vel i en akademisk kontekst som i samfunnet for øvrig.

---

⁴ Elken og Stensaker (2015), s. 24.

Synergi og samarbeid på tvers

Fusjonen skal skape faglig merverdi for NTNU som helhet og for de enkelte fakultetene. Det er ulike oppfatninger om hvordan synergi utløses, men kobling mellom parallelle eller komplementære fagmiljøer er utvilsomt viktig. Fusjonsplattformen peker ut flere dimensjoner i dette. Om koblingen finner sted innenfor rammene av ett fakultet eller på tvers av fakultetsgrenser, er ikke avgjørende i seg selv. Det kan for eksempel også skje gjennom samlokalisering. Uansett hvilken modell styret velger vil det være behov for å etablere faglig samarbeid og formelle strukturer på tvers av fakulteter og campus, blant annet for å gjennomføre visse studieprogrammer. Fakultetsstrukturen – og i neste omgang instituttstrukturen – er ett av flere virkemidler for å skape faglig synergi som posisjonerer NTNU enda bedre nasjonalt og internasjonalt. Samtidig må ikke ønsket om å skape merverdi på ett fagområde eller i ett fakultet ødelegge mulighetene for synergi på et annet. Høringsrunden viser at enkelte fagmiljøer er ønsket inn i ulike fakultetskonstellasjoner, slik at dette krever en balansert vurdering av helheten.

Størrelse og bærekraft

Selv om størrelse med hensyn til antall ansatte og studenter, faglig produksjon og ressurser ikke er avgjørende i seg selv, bør det kunne sannsynliggjøres at fakultetet er bærekraftig på sikt med tanke på rekruttering av studenter og ansatte, ressurstilgang, relevans og etterspørsel av kompetanse. Det er ikke gitt at et lite og relativt smalt fakultet er mindre bærekraftig enn et stort og bredt, men sårbarhet overfor skiftende konjunkturer og etterspørsel må være et element i vurderingen.

Fakultetenes størrelse påvirker også kommunikasjonslinjene i den forstand at avstand mellom primærvirksomheten og toppledelsen kan svekkes. I mange sammenhenger er det behov for å ha færrest mulige formelle nivå mellom det sentrale nivået og der faglig virksomhet utøves. Store fakulteter kan innebære at et slikt behov ikke imøtekommes godt nok.

Kjerneoppgaver

I tråd med pkt. 7 må fakultetene hver for seg og sammen være i stand til å løse faglige og administrative kjerneoppgaver. Det legges til grunn at fakultetene i hovedsak skal være faglig autonome og administrativt selvgående enheter innenfor institusjonens rammer for styring og ledelse.

Omstillingskostnader

Fusjonen vil resultere i endringer for alle eksisterende fakulteter og avdelinger, i større eller mindre grad. Jo større de organisatoriske endringene blir i forhold til dagens situasjon, desto høyere omstillingskostnader må vi påregne. Dette handler dels om oppløsning av eksisterende enheter eller strukturer og etablering av nye, dels om behov for samordning, dels om ressurser i vid forstand som må benyttes til annet enn å drive kjernevirksomheten fremover. Kostnader på kort sikt må veies mot eventuelle gevinster i det lange løp. Faglig organisering er et virkemiddel for å få fusjonen til å lykkes og sikre at NTNU ikke taper fremdrift. I dette perspektivet er det viktig å få på plass en fungerende fakultets- og instituttstruktur så raskt som mulig og uten for store kostnader.

9. Vurdering av foreslåtte strukturer

Et klart flertall av høringsinstansene, så vel internt i organisasjonen som eksternt, mener at en bred struktur i en eller annen variant er å foretrekke. Samtidig er det verdt å merke seg at tunge fagmiljøer argumenterer for fordelene ved en smalere modell. Det gjelder i første rekke ingeniørvitenskapelige miljøer i alle de tre byene, men også til en viss grad medisin- og helsemiljøene.

Smal fakultetsstruktur

Gruppen for faglig organisering har i sin utredning vurdert en struktur som tar utgangspunkt i samling av fag i fakulteter som representerer brede, etablerte vitenskapsområder – medisin og helse, naturvitenskap og teknologi, ingeniørvitenskap, samfunnsvitenskap, kunst og humaniora. En slik

akademisk inndeling er det lang internasjonal tradisjon for, og vi finner mange universiteter i verden med en tilsvarende grunnstruktur. Det er et selvstendig argument å ha en gjenkjennelig faglig organisering, ikke minst med tanke på internasjonalt samarbeid, profilering og rekruttering. Dersom det skulle bygges opp et internasjonalt orientert universitet fra grunnen av, ville en modell med fakulteter basert på brede vitenskapsområder antakelig være nærliggende.

Fakultetsstrukturen ved NTNU må reflektere den faglige porteføljen og profilen universitetet har; fusjonen innebærer en utvidelse av bredden, men ingen fundamental endring av profilen. Om vi frigjør oss fra dagens organisatoriske enheter, vil det ikke by på store problemer å fordele fag og fagmiljøer på de nevnte brede kategoriene. Det ville heller ikke stride mot NTNUs egenart som et breddeuniversitet med en teknisk-naturvitenskapelig hovedprofil.

Fordelene ved en slik fakultetsstruktur, i tillegg til at den gir en hensiktsmessig institusjonsprofil, er flere. Fakultetene vil ha en stor økonomi som gjør dem mer robuste overfor skiftende konjunkturer på de ulike fagområdene. De vil ha betydelig strategisk kapasitet både innenfor eget område og som bidragsyter i institusjonens utvikling. Det er for eksempel ikke opplagt at dagens fakultetsmodell er optimal mht. å utnytte faglige synergier innen fagområder som er i rask utvikling som de muliggjørende teknologiene. Rektors ledergruppe vil bli kompakt og effektiv, men samtidig representativ for den faglige virksomheten.

Stort lederspenn innenfor alle fakultetene vil være en utfordring ved smal modell, og det blir krevende å finne en god balanse styringsnivåene imellom. Det er en viss fare for at fakultetene kan bli faglige «siloeer» der tverrfaglig samarbeid først og fremst skjer internt. Svært autonome fakulteter kan være strategiske på egne fags vegne, men kan samtidig skape hindringer for omstilling av institusjonen. Den faglige diversiteten i svært store fakulteter kan også bli så stor at fagmiljøene ikke har en felles faglig identitet og det kan dermed bli krevende å utvikle en felles faglig strategisk retning. En viktig innvending mot en smal modell er at den krever gjennomgripende organisatoriske endringer ved dagens NTNU og vil innebære oppløsning av mange etablerte faglige strukturer, slik at omstillingskostnadene blir høye.

Bred fakultetsstruktur

De brede modellene som har vært gjenstand for utredning og høring innebærer sju eller åtte fakulteter pluss Vitenskapsmuseet, det vil si på linje med antallet nivå 2-avdelinger i det tidligere NTNU. Med tanke på størrelsen på rektors ledergruppe (dekanmøtet) og lederspenn, innebærer ikke disse modellene noe vesentlig brudd med NTNUs tradisjon. I organisatorisk forstand er endringene størst for de tidligere høyskolemiljøene, men fakultetene vil, i større eller mindre grad, bli faglig bredere. Innslaget av profesjonsutdanning blir større og den teknisk-naturvitenskapelige hovedprofilen kanskje enda mer markert, men samlet sett er NTNUs egenart nokså uendret.

Når høringsuttalelsene så tydelig går i retning av å anbefale en bred modell, kan det være et utslag av konservatisme, men naturligvis også et uttrykk for tilfredshet med den grunnleggende strukturen og faglige inndelingen ved det tidligere NTNU. Den brede strukturen gir en blanding av små og store fakulteter og fakulteter med varierende faglig bredde. En bred modell kan sies å være den som best viser fram og reflekterer det faglige mangfoldet ved NTNU, og vil gi en bred representasjon av fagområder i rektors ledergruppe. Lederspennet på fakultetsnivå blir også mindre, noe som blant annet har betydning for ivaretagelse av hensyn til medbestemmelse.

Faglig identitet er et argument det blir lagt stor vekt på. Det skal gode grunner til for å bryte opp etablerte faglige fellesskap. Det handler også om at en bredere modell åpner for større fleksibilitet når det gjelder innretning av fakultetene, med de gevinstene det kan gi for profil og faglig identitet. Faglig

mer homogene fakulteter legger til rette for at fakultetene får en tydelig strategisk rolle for fagområdene innen fakultetet. En bred struktur gir muligheter for å fremme faglige interesser og ambisjoner, og dermed også gode mulighet for en omforent strategisk satsning.

Samtidig kan endringer som følge av fusjonen fanges opp innenfor en eksisterende struktur som langt på vei videreføres. Følgelig blir også omstillingskostnadene lavere, og fagmiljøene kan fokusere på kjerneoppgavene. Blant disse også evnen til å ivareta sine nasjonale og internasjonale nettverk og samarbeidsprosjekter.

Fler- og tverrfaglighet må foregå både innen fakultetene og mellom dem. Uansett hvilken modell som velges vil det være behov for å etablere faglig samarbeid og strukturer på tvers av fakulteter og campus.

Det kan innvendes mot en bred modell at NTNU går glipp av muligheten til å skape en mer effektiv og fremtidsrettet organisasjon. Innvendingen er gyldig i den utstrekning en aksepterer argumentasjonen for en smal struktur. Uansett antall fakulteter og faglig innretning av dem må NTNU utvikle en rasjonell administrasjon, gode fellessystemer og ikke minst mekanismer for samarbeid på tvers i organisasjonen. Det kan være mer krevende med flere enheter på nivå 2, men dette er selvfølgelig løsbart.

Det kan være noen betenkeligheter med små fakulteter. Utfordringen her er grenseoppganger med hensyn til størrelse og bærekraft opp mot de øvrige momentene som taler for et eget fakultet. Spørsmålet er om fakultetet har tilstrekkelig ressurser i vid forstand til å løse kjerneoppgavene til et fakultet. Strategisk evne handler for eksempel også om økonomisk evne til å iverksette faglig strategi. Både den kommende revideringen av inntektsfordelingsmodellen og administrativ organisering kan bidra til gode løsninger her. Det kan her være behov for å vurdere hvordan vi skal sikre at disse fakultetene kan ivareta de faglige kjerneoppgavene innenfor sine felt og også er i stand til å samhandle med sine egne institutter og institusjonen for øvrig.

10. Sammensetting av fagområder i fakulteter

På mange måter kunne en fakultetsstruktur med fem fakulteter ha en rekke fordeler, men vurderingen er at ulempene med en slik løsning per i dag er større. Dette er blant annet knyttet til omstillingskostnadene forbundet med en slik omorganisering, og til en vurdering av at organisasjonen for at ta ut gevinstene av fusjonen er best tjent med et større organisatorisk mangfold og en bredere representasjon av fagområder i rektors ledergruppe.

Anbefalingen til styret er derfor å vurdere varianter av fakultetsstruktur med grunnlag i den fakultetsstrukturen NTNU hadde før 1.1.2016. Det er ikke behov for store endringer i selve strukturen med noen unntak som det redegjøres for nedenfor i saken. På denne måten kan vi bygge videre på allerede godt fungerende enheter og strukturer. Dette vil redusere omstillingskostnadene ved sammenslåingen og det vil sette oss i stand til å ta ut gevinster ved at institusjonen får tid og mulighet til å engasjere seg i annet enn egen organisering.

Anbefalingen innebærer ikke en ren videreføring av gamle fakulteter. Fusjonen innebærer en stor endring i seg selv, også for gamle NTNU. Det samfunnsoppdraget de tidligere høyskolene hadde skal bli en del av NTNUs samfunnsoppdrag og dermed også del av fakultetenes mandat. Det vil bli endringer i sammensetting av fagmiljøer, hva fakultetene skal tilby av utdanningsprogrammer, hvilken faglig innretning de skal ha og på hvilke måter de skal jobbe. De nye fakultetene må selv formulere mål og ambisjoner for sin virksomhet. Det er viktig at diskusjonen om organisering av virksomheten vår ikke bare dreier seg om den virksomheten vi har i dag, men også den vi skal utvikle framover. Da må vi prioritere. Alle fakulteter skal peke ut hvilken strategisk retning de ønsker å gå, og hvordan de enkelte fagmiljøene skal bidra i dette

Fakulteter er en overbygning over beslektede fagområder. Begrepet fagområde er her brukt i tråd med høringsdokumentet fra Kjeldstadgruppen og omfatter også studieportefølje. Det er ikke et helt entydig begrep, men det er på et godt nok presisjonsnivå i vår sammenheng Styret må gjøre et overordnet vedtak om hvilke fagområder som skal legges til hvilket fakultet. I tilrådingen i saken inviteres styret til å gjøre vedtak om plassering av fagområder der det ut fra høringsrunden kommer til syne at det er hensiktsmessig at styret fattet slike beslutninger nå. Eksempelene her er industriell design, bioingeniør, vernepleie og barnevernspedagogutdanning.

Det er andre fagområder som også må gis en tilhørighet til et fakultet, men hvor styret ikke inviteres til å trekke detaljerte grensdragninger. Dette gjelder eksempelvis fag innen alle avdelingene ved NTNU i Gjøvik, NTNU i Ålesund og Fakultet for teknologi (tidl. HiST). Fagområder som arkivarutdanning, tolkeutdanningen, og fagområder i skjæringspunktet mellom helse- og sosialvitenskap er andre eksempler. Inkludert i dette bildet er også allmennfag innen realfagene ved de tre tidligere høyskolene.

Slike mindre reorganiseringer er ikke en del av den myndighet som er lagt til styret selv, jfr. Universitets- og høyskoleloven. Det innebærer at styret kan gi rektor i fullmakt å beslutte endringer i fagområders tilhørighet. Dette følger også naturlig av den faglige beslutningskompetanse som er lagt til rektor. Rektor må ut fra en slik fullmakt fra styret avklare fagområders plassering i fakulteter før arbeidet med utredning av instituttstruktur starter opp.

Når styret gjør sitt vedtak om fakultetsstruktur er det forutsatt at utredningsarbeidet vedrørende instituttstruktur starter opp umiddelbart. Dette utredningsarbeidet vil også innbefatte plassering av de ulike typer senter som i dag er organisert under vertsfakultet. Rektors beslutning om fagområders tilhørighet må gjøres i startfasen av utredningsarbeidet. Dette vil bli gjort i nært samråd med dekanene. Første del av utredningene om instituttstruktur må deretter gjøres ved hvert enkelt fakultet, ut fra styrets vedtak om fakultetsorganisering og forutsetninger bestemt av rektor på styrets fullmakt. Fra rektors side vil det bli lagt vekt på å sikre god medvirkning fra arbeidstakerorganisasjonene og studentene i utredningsarbeidet. Fakultetenes forslag vurderes samlet av rektor før framleggelse for styret.

I S-sak 50/2016 Fusjonsoppgaver 2016 ble det lagt fram to alternative tidsplaner for utredninger og beslutningstidspunkt for ny instituttstruktur. På den ene siden ble det vurdert slik at dersom styret besluttet store endringer i fakultetsstrukturen, ville vi trenge god tid til utredning og medvirkningsprosesser fram til styrebehandling i desember d.å. Alternativt kan tidspunktet for styrebehandling legges til august d.å., dersom vedtak om fakultetenes organisering ikke medfører store endringer. En slik framdriftsplan vil bety samsvar i tid med endringer i administrativ organisering, og derfor innebære vesentlig lavere omstillingskostnader både menneskelig og økonomisk.

Det foreslås at sak om instituttstruktur legges fram for styret til endelig behandling i august. I samme møte legges fram sak om administrativ organisering. Begge saker vil bli lagt fram for første behandling i styrets møte i juni. En slik framdrift vil gjøre oss i stand til å gjennomføre alle organisatoriske endringer som følge av fusjonen samtidig og med virkning fra 01.01.2017.

Rektors forslag til fakultetsstruktur

Under skisseres helt skjematisk fagområder som hører sammen i fakulteter. I denne skjematiske gjennomgangen går det ikke langt i å begrunne sammensettingen. Dette er fordi sammensettingen av fagmiljøer i stor grad bygger på den vi allerede har.

Det har kommet svært få forslag fra fagmiljøer selv ved «gamle» NTNU om å bytte fakultetstilhørighet. I det videre legges det til grunn at fagmiljøer ved «gamle» NTNU i all hovedsak ikke skifter fakultetstilhørighet.

Humaniora og kunst.

Det anbefales at fagområdene som i dag er samlet i Humanistisk fakultet holdes samlet i ett fakultet. Dersom styret ikke ønsker å opprettholde et fakultet med fagområdene arkitektur og billedkunst, foreslås det at billedkunst blir del av et fakultet for humaniora og kunst.

I diskusjonen i etterkant av høringsrunden er det noen som har tatt til orde for å flytte ett eller flere av fagområdene, statsvitenskap, sosiologi, sosialantropologi og geografi sammen med humaniora. En slik løsning har ikke vært en del av utrednings- og medvirkningsprosessen. Ingen av de berørte miljøene ønsker dette. En sammenslåing av humaniora og disse samfunnsvitenskapene ville gitt lite faglig synergi, det vil føre til oppsplitting av samfunnsvitenskapene på tre fakulteter, og det er vanskelig å se den felles strategiske retningen på et slikt fakultet. En slik løsning anbefales dermed ikke.

Ingeniørvitenskap

Med unntak av fagområdet produktdesign anbefales det at fagområdene som i dag er samlet ved Fakultet for ingeniørvitenskap og teknologi organiseres i ett fakultet og at tilsvarende fagområder ved NTNU i Ålesund og i Gjøvik og ved gamle HiST som hovedregel skal høre til dette fakultetet.

Informasjonsteknologi, matematikk, elektroteknikk

Det anbefales at fagområdene som i dag er samlet i Fakultet for informasjonsteknologi, matematikk og elektroteknikk fortsatt organiseres i ett fakultet og at tilsvarende fagområder ved NTNU i Ålesund og i Gjøvik og ved gamle HiST som hovedregel skal høre til dette fakultetet.

Naturvitenskap

Det anbefales at fagområdene som i dag er samlet i Fakultet for naturvitenskap og teknologi fortsatt organiseres i ett fakultet og at tilsvarende fagområder ved NTNU i Ålesund og i Gjøvik og ved gamle HiST som hovedregel skal høre til dette fakultetet.

Det anbefales at fagområdet bioingeniør tilhører dette fakultetet. Det finnes ulike syn i bioingeniørmiljøene på fakultetstilhørighet. I bioingeniørmiljøet i Trondheim, der ga enkelte i høringsrunden uttrykk for at de ønsker å være tilknyttet et helsefakultet, mens andre ga uttrykk for at de ønsket å tilhøre et teknologisk/naturvitenskapelig fakultet. Bioingeniørmiljøet i Ålesund ønsker tilknytning til biologi og et naturvitenskapelig fakultet. Årsaken til at bioingeniørene foreslås lagt til naturvitenskap er i tillegg til at det er argumentert godt for det i høringsrunden, også at et helsefakultet blir stort og bredt også uten bioingeniørfag. Som nevnt over er samlokalisering et annet virkemiddel for faglige samarbeid og bioingeniørfagene i Trondheim bør fortsatt være lokalisert på Øya.

Helse

Det anbefales at det etableres et bredt helsefakultet med fagmiljøer fra alle campus som innbefatter helsefag (inkl. omsorg), medisin, sykepleie, radiografi og audiologi. I tråd med fagmiljøets eget ønske foreslås det at samfunnsvitenskapelig helsevitenskap tilhører dette fakultetet.

Det finnes flere fagområder som det kan argumenteres for kan tilhøre et helsefakultet slik som psykologi og sosialfagene. Det er ulike meninger fra høringsinstansene om hvor bredt et helsefakultet bør være. I vurderingen er det vektlagt at et helsefakultet ikke skal bli for stort og fragmentert. Dette kan gi større utfordringer med utvikling av felles faglig strategi og kan også gi et stort lederspenn.

Samfunnsvitenskap, utdanningsvitenskap, psykologi, sosialfag

Det anbefales at det etableres et fakultet med fagområdene samfunnsvitenskap (sosiologi, statsvitenskap, sosialantropologi, geografi, pedagogikk), lærer/lektorutdanning, psykologi og sosialfag (barnevernspedagog, sosionom, vernepleie). Grunnskolelærerutdanningene fra tidligere HiST inngår i dette fakultetet. Etablering av et slikt fakultet vil imøtekomme ønsker om en sterkere profilering og spissing av NTNUs lærerutdanning.

En slik sammensetting gir en god balanse mellom profesjons- og disiplin-fag. Fakultetet vil utgjøre kjernen av samfunnsvitenskapene, men vil samtidig ha en tydelig profil mot lærer/lektorutdanning.

Av fagmiljøene på dagens SVT er det ingen som i høringsrunden har som førstepreferanse å holde SVT-fakultet samlet i ett fakultet videre. Fagmiljøene er imidlertid ikke enige om hvordan inndelingen av fakultetet bør være. Inkludering av psykologi og sosialfag i et fakultet sammen med pedagogikk og lærer/lektorutdanning er i tråd med anbefalinger fra SVT-fakultetet. Fagmiljøene innen psykologi, statsvitenskap og sosiologi hadde ikke den foreslåtte løsningen som sin førstepreferanse i høringsrunden. Det har heller ikke lærerutdanningene på HIST eller SVT-fakultetet. I etterkant av høringsrunden har fagmiljøene innen sosialantropologi og geografi gitt uttrykk for at de helst ønsker å tilhøre et fakultet hvor også økonomi inngår. Sosialfagmiljøene har også gitt uttrykk for forskjellige ønsker med hensyn til om de ønsker å tilhøre et helse- eller samfunnsvitenskapelig fakultet. Uansett løsning vil det være fagmiljøer som ikke får den løsningen de aller helst hadde sett. Den anbefalte løsningen er imidlertid ikke den verst tenkbare løsningen for noen av miljøene.

Alternative organisasjonsmodeller der fagområdene sosiologi, statsvitenskap, sosialantropologi, geografi blir en del av et HUMSAM-fakultet har som nevnt over ingen støtte i involverte fagmiljø. Det ville også bli et faglig heterogent fakultet.

Det er ingen som i høringsrunden argumenterer for at fakultetet bør splittes i tre deler. En slik løsning har heller ikke vært en del av utrednings- og medvirkningsprosessen. I etterkant av høringsrunden har det kommet fram forslag om at fagområdene sosiologi, statsvitenskap, sosialantropologi, geografi og eventuelt også psykologi, kan utgjøre et eget «disiplinfakultet» innen samfunnsvitenskapene. Det vil bidra til fragmentering av samfunnsvitenskapene ved NTNU og til at disiplin og profesjonsfag ikke kobles innen et fakultet, og en slik løsning oppfattes som dårlig av fagmiljøene.

Økonomi

Det anbefales at fagområdet økonomi utgjør en egen enhet på nivå 2. Et sterkt argument for dette er ønsket om et spisset økonomifakultet, særlig sett hen til den sterke nasjonale og internasjonale konkurransen innen fagfeltet. Fagområdene innen økonomi ved NTNU i Trondheim, Ålesund og Gjøvik skal som hovedregel skal høre til denne enheten. Det foreslås at nåværende Handelshøyskolen i Trondheim, Institutt for industriell økonomi og Institutt for samfunnsøkonomi i sin helhet vil inngå i fakultetet. For virksomheten i Ålesund og Gjøvik må det gjøres en mer detaljert vurdering.

Et fakultet for økonomi vil også inneholde organisasjons- og ledelsesfag, men slike fag og studieprogrammer vil finnes og skal kunne utvikles videre ved flere fakulteter. Det krever samarbeid på tvers av fakultetsgrenser. En nærmere gjennomgang av denne problemstillingen vil gjøres etter styrets vedtak om organisering av nivå 2.

Arkitektur, design og billedkunst

Det anbefales at fagområdene som i dag er samlet i Fakultet for arkitektur og billedkunst fortsatt holdes samlet i én enhet på nivå 2. I tillegg anbefales det at fagområdet produktdesign også tilknyttes disse fagområdene. Det kan også vurderes om det er andre fagområder i ved NTNU i Ålesund og i Gjøvik

og ved gamle HiST som bør høre til dette fakultet. Fagområdet produktdesign i Trondheim sier entydig at de ønsker å være i samme enhet som fagområdet arkitektur.

Vitenskapsmuseet

Kjeldstadgruppen har lagt til grunn for alle sine konsepter og modeller at Vitenskapsmuseet (VM) videreføres uendret som en enhet på nivå 2. Hovedbegrunnelsen er universitetsmuseenes særlige samfunnsoppdrag og status i universitetsloven, og parallellitet med landets øvrige universitetsmuseer. For øvrig ble ikke VMs rolle i ny fakultetsstruktur problematisert i innstillingen fra Kjeldstadgruppen.

Vitenskapsmuseet er i dag en selvstendig enhet på nivå 2, og direktøren møter i rektors utvidede ledergruppe, dekanmøtet. VM er en fellesressurs for NTNU når det gjelder undervisnings- og forskningskompetanse, og ikke minst når det gjelder formidling. VM er verken formelt eller reelt et fakultet, men opptrer på linje med fakultetene når det gjelder de fleste administrative forhold og en god del faglige, først og fremst med hensyn til forskning og formidling. Blant annet er VM representert i det sentrale forskningsutvalg og driver både forvaltningsrettet og grunnleggende forskning. Når det gjelder utdanning, har ikke VM eksamensrett selv, men leverer undervisning til blant annet arkeologistudiet og kulturminneforvaltning ved HF-fakultet.

Anbefalingen er at museet skal være en selvstendig enhet på nivå 2, men ikke et fakultet.

Forhold som ikke løses av fakultetsstrukturen

Fakultetsstrukturen er ikke svaret på alle utfordringer med hensyn til faglig organisering. Det vil fortsatt være behov for organer og strukturer som koordinerer virksomhet på tvers av fakultetsgrenser. Alle fakulteter ved NTNU skal bidra inn i de tematiske satsingsområdene (TSO). Det kan være behov for å se på innretningen i en eller flere av satsingsområdene som resultat av fusjonen.

Forvaltningsutvalgene for sivilingeniør- og lektorutdanningen (FUS og FUL) opprettholdes, men det må vurderes om det er behov for å revidere mandatene for utvalgene i lys av fusjonen. Det må også vurderes om det er behov for å opprette nye forvaltningsorgan herunder ett for bachelor ingeniørutdanning.

Det finnes barrierer for samarbeid på tvers av fakulteter som er både utilsiktede og uønskede. Dette vil blant annet være tema i gjennomgangen av inntektsfordelingsmodellen.

Vedlegg:

- [Faglig organisering. Utredning om ny fakultetsstruktur ved NTNU](#)
- [Høringsuttalelser](#)